

**ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΔΗΜΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΔΣ07726022025

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Κ.Ε.Δ.Ε.
της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2025

Στην Αθήνα σήμερα, 26 Φεβρουαρίου 2025, ημέρα Τετάρτη και ώρα 12:00, συνήλθε σε συνεδρίαση, δια ζώσης και με τηλεδιάσκεψη (μεικτή), σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν. 5043/2023 (Α' 91), το Διοικητικό Συμβούλιο της Κ.Ε.Δ.Ε., ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της, κ. Λάζαρου Κυρίζογλου, Δημάρχου Αμπελοκήπων-Μενεμένης και υπό την προεδρία του.

Κατά τη συνεδρίαση παρέστησαν οι Δήμαρχοι: Αλεξόπουλος Γρηγόρης Δυτικής Αχαΐας, Αναστασιάδης Φίλιππος Παγγαίου, Αποστολόπουλος Ηλίας Παπάγου-Χολαργού, Γκουντάρας Αντώνιος Αγιάς, Δανιηλίδης Συμεών Νεάπολης-Συκεών, Καστρινός Αλέξιος Πηνιού, Καφατσάκη-Βλάχου Σταματία Ζωγράφου, Κούλης Ευστάθιος Γορτυνίας, Κωνσταντέλλος Γρηγόριος Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης, Μαμάκος Αθανάσιος Λαρισαίων, Παπαναστασίου Γεώργιος Αγρινίου, Πελετίδης Κωνσταντίνος Πατρέων, Ραβιόλος Ελευθέριος Καρύστου, Τσακίρης Παντελεήμων Ωραιοκάστρου, Τσιάκος Βασίλειος Καρδίτσας και οι Δημοτικοί Σύμβουλοι: Γιαλιτάκης Νικόλαος Ηρακλείου, Ζαχαριάδης Κωνσταντίνος Αθηναίων, Καραμαλάκης Μιχαήλ Ηρακλείου, Καταβούτας Γεώργιος Τρικκαίων, Καφαντάρης Δημήτριος Πύλου-Νέστορος, Μουράτογλου Ιωάννης Έδεσσας, Μπαρμπάκος Ευάγγελος Καλλιθέας, Μπίρμπας Δημήτριος Αιγάλεω, Τεντόμας Χρήστος Αθηναίων, Τζιαχρήστας Δημήτριος Δομοκού, Τσιαντής Δημήτριος Λίμνης Πλαστήρα, Υδραίου Μερόπη-Σπυριδούλα Κεντρικής Κέρκυρας και Διαποντίων Νήσων.

Απόντες οι Δήμαρχοι: Αμπατζόγλου Θεόδωρος Αμαρουσίου, Δούκας Χάρης Αθηναίων, Μπέγκας Θωμάς Ιωαννιτών.

Αφού διαπιστώθηκε η απαρτία του Σώματος και γενομένης συζητήσεως, πάρθηκε η παρακάτω απόφαση:

Απόφαση 77^η

ΘΕΜΑ: Συζήτηση και λήψη απόφασης επί του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας με τίτλο: «*Εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης και επείγουσες ενεργειακές πολεοδομικές ρυθμίσεις*».

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΕΔΕ άκουσε τους κ.κ. Λ. Κυρίζογλου, Πρόεδρο της ΚΕΔΕ, Γ. Παπαναστασίου, Β' Αντιπρόεδρο της ΚΕΔΕ, Κ. Ζέρβα, Πρόεδρο της Επιτροπής Διαχείρισης Υδάτων και Κυκλικής Οικονομίας, σχετικά με το υπό διαβούλευση νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας με τίτλο: «*Εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης και επείγουσες ενεργειακές πολεοδομικές ρυθμίσεις*».

Διαπιστώνεται θετικά ότι το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου δεν έχει καμία σχέση με το αρχικό σχέδιο που κατέθεσε το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, καθώς γίνεται αποδεκτή η βασική αρχή και θέση που έθεσε η ΚΕΔΕ στο συνέδριο της Ρόδου για εθελοντικές συνενώσεις, με εξαίρεση βέβαια περιπτώσεις που υπάρχουν στην περιοχή ευθύνης της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ, όπως και το γεγονός ότι θα επιδοτηθεί το υφιστάμενο χρέος των ΔΕΥΑ.

Επισημαίνεται όμως ότι:

- Δεν αντιμετωπίζεται το ζήτημα της υποστελέχωσης των ΔΕΥΑ.
- Δεν επιλαμβάνεται της ολιστικής διαχείρισης των υδάτων, παρά μόνο του 12% του αστικού νερού, αφήνοντας εκτός το 85% του αρδευτικού νερού.
- Δεν προβλέπεται η ενεργειακή αυτονομία των ΔΕΥΑ.

Τέλος, το Δ.Σ. της ΚΕΔΕ εκφράζει τη θετική του άποψη για ό,τι θετικό υπάρχει στο σχέδιο νόμου και την απόλυτη αντίθεσή του στα ζητήματα τα οποία δεν αντιμετωπίζονται και για τα οποία θα καταθέσει τις προτάσεις του και αφού έλαβε γνώση των Παρατηρήσεων-Προτάσεων της Επιτροπής Διαχείρισης Υδάτων και Κυκλικής Οικονομίας της ΚΕΔΕ, καθώς και τις παρατηρήσεις Δήμων και αιτήματα των εργαζομένων των ΔΕΥΑ που στάλθηκαν στην ΚΕΔΕ,

ύστερα από διαλογική συζήτηση

Αποφασίζει κατά πλειοψηφία

1. Εμμένει στο Ψήφισμα του Ετήσιου Τακτικού Συνεδρίου της ΚΕΔΕ που πραγματοποιήθηκε στην Ρόδο το 2024, απόσπασμα του οποίου επισυνάπτεται και αφορά στην ΕΝΕΡΓΕΙΑ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ – ΥΔΑΤΑ.
2. Εγκρίνει τις Παρατηρήσεις – Προτάσεις της Επιτροπής Διαχείρισης Υδάτων και Κυκλικής Οικονομίας της ΚΕΔΕ, οι οποίες επισυνάπτονται

Ειδικότερα επισημαίνει τα εξής:

- Εισάγονται διατάξεις για την επιδότηση του υφιστάμενου χρέους των ΔΕΥΑ προς τους ενεργειακούς παρόχους, παρουσιαζόμενες ως «κίνητρο», όταν επί της ουσίας διατυπώνονται με τρόπο που αποσκοπεί στο να επιτευχθεί ένας «εξαναγκασμός» και μόνο των ΔΕΥΑ. Πιο συγκεκριμένα, το Σχέδιο Νόμου επιδοτεί το υφιστάμενο χρέος των ΔΕΥΑ προς τους ενεργειακούς παρόχους με τρόπο άδικο, αφού επιδοτεί κατά 70% της συνολικής οφειλής μόνο όσων Δ.Ε.Υ.Α. συγχωνεύονται ή επεκτείνουν την περιοχή αρμοδιότητάς τους σε Δήμο, παραπέμποντας στο άρθρο 47 του Ν. 5167/2024, σύμφωνα με το οποίο επιδοτείται κατά 30% η συνολική οφειλή των ΔΕΥΑ που δεν συγχωνεύονται και τίθεται αυστηρές προϋποθέσεις, δηλαδή την απόκτηση διαχειριστικής επάρκειας έως 15/1/2026. Κάτι τέτοιο είναι ανέφικτο, καθώς οι ΔΕΥΑ δεν διαθέτουν το απαραίτητο προσωπικό, ούτε προβλέπεται η ενίσχυσή τους στο παρόν νομοσχέδιο ώστε να επιτευχθεί η απόκτηση της απαιτούμενης διαχειριστικής επάρκειας, με συνέπεια στην πράξη να ακυρώνονται οι εθελοντικές συνενώσεις και να οδηγούνται σε υποχρεωτικές συνενώσεις, πράγμα το οποίο μας βρίσκει αντίθετους.

- Το ΥΠΕΝ επιμένει να παρεμβαίνει στην αλλαγή του διοικητικού συστήματος των Δήμων για την άσκηση της αρμοδιότητας ύδρευσης και αποχέτευσης, που αποτελεί διαχρονικά αντικείμενο του ΥΠΕΣ.
 - Από τις διατάξεις του Σχεδίου Νόμου επιχειρείται μια οριζόντια νομοθετική επιβολή για την «οικειοθελή» συγχώνευση των ΔΕΥΑ με το απλουστευμένο επιχείρημα της ανάγκης επίτευξης «οικονομιών κλίμακας», χωρίς να λαμβάνονται υπόψη ιδιαιτερότητες.
 - Διέπεται από ένα τιμωρητικό χαρακτήρα, είτε στερώντας από όσες ΔΕΥΑ δεν εξοφλούν τους λογαριασμούς ρεύματος την ένταξή τους σε Προγράμματα και Χρηματοδοτήσεις, είτε επισύροντας ποινές (βλ. απολύσεις) των Γενικών Διευθυντών των ΔΕΥΑ στις περιπτώσεις μη εξόφλησης τριών συνεχόμενων λογαριασμών ρεύματος.
 - Δεν επιλύονται τα ουσιαστικά προβλήματα των ΔΕΥΑ, που είναι η σοβαρή υποστελέχωσή τους, η διαχείριση του ενεργειακού κόστους τους και η ενεργειακή αυτάρκειά τους με τον πολυπόθητο «χώρο», που ζητάμε εδώ και χρόνια, στο Δίκτυο Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας.
 - Δίνει αποκλειστική προτεραιότητα στο αστικό νερό που αποτελεί το 12% της συνολικής κατανάλωσης του νερού στη χώρα μας και αγνοεί παντελώς το αρδευτικό νερό, η χρήση του οποίου (περίπου 85%) δημιουργεί κατά κύριο λόγο την εξάντληση του συγκεκριμένου πολύτιμου φυσικού πόρου. Στην ίδια λογική δεν προκύπτει καμία ουσιαστική αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας που, ως γνωστόν, οξύνεται λόγω της κλιματικής κρίσης. Το δε συγκεκριμένο πρόβλημα αντιμετωπίζεται στο Σχέδιο Νόμου με την ανάθεση έργων δημόσιου χαρακτήρα αποκλειστικά στην ΕΥΔΑΠ ΑΕ και την ΕΥΑΘ ΑΕ, αποκλείοντας των ΔΕΥΑ.
 - Για την εφαρμογή των διατάξεων του Σχεδίου Νόμου προβλέπεται η έκδοση ενός μεγάλου αριθμού ρυθμιστικών Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων, για θέματα που θα μπορούσαν να ρυθμισθούν με ευελιξία ή έχουν ήδη ρυθμισθεί. Γεγονός που δημιουργεί σοβαρές σκέψεις και υπόνοιες ότι δεν προηγήθηκε της νομοθέτησης επαρκής μελέτη και έρευνα.
3. Συμφωνεί με τις παρατηρήσεις των Δήμων, καθώς και με τα αιτήματα των εργαζομένων στις ΔΕΥΑ, οι οποίες επισυνάπτονται.

Στην ανωτέρω απόφαση ψήφισαν κατά η Αυτοδιοικητική Παράταξη «ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΩΡΑ», με το σκεπτικό ότι συμφωνεί με την ανωτέρω απόφαση, αλλά ζητά την απόσυρση του σχεδίου νόμου και ο κ. Κωνσταντίνος Πελετίδης, Δήμαρχος Πατρέων, επικεφαλής της Αυτοδιοικητικής Παράταξης «ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ».

Σε συνέχεια της υπ' αριθμ. 77/26.2.2025 απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΕΔΕ.

.....
ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο Γενικός Γραμματέας της Κ.Ε.Δ.Ε.

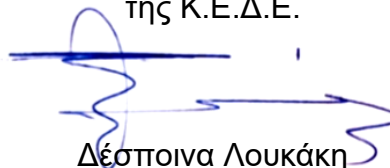

Δημήτριος Καφαντάρης
Δημοτικός Σύμβουλος Πύλου-Νέστορος

Ο Πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Ε.

Λάζαρος Κυρίζογλου
Δήμαρχος Αμπελοκήπων-Μενεμένης

Η Αναπληρώτρια Γενική Διευθύντρια
της Κ.Ε.Δ.Ε.

Δέσποινα Λουκάκη

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΔΗΜΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΥΚΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟ-
ΜΙΑΣ ΤΗΣ ΚΕΔΕ

επί του Σχεδίου Νόμου

του Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας

“Εκσυγχρονισμός του πλαισίου των Υπηρεσιών Ύδρευσης και Αποχέτευσης και επείγουσες ενεργειακές και πολεοδομικές ρυθμίσεις”

Φεβρουάριος 2025

(1) Ως πρώτη γενική παρατήρηση, την οποία είχα αναφέρει και την 04^η Δεκεμβρίου 2024 στο Διοικητικό Συμβούλιο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος (ΚΕΔΕ), είναι ότι επισημειώνεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας (ΥΠΕΝ), το οποίο ενώ έχει μόνο την αρμοδιότητα σχεδιασμού και παρακολούθησης της εφαρμογής της δημόσιας πολιτικής ύδρευσης και αποχέτευσης, επιμένει να παρεμβαίνει στην αλλαγή του διοικητικού συστήματος των Δήμων για την άσκηση της αρμοδιότητας ύδρευσης και αποχέτευσης, που αποτελεί διαχρονικά αντικείμενο του Υπουργείου Εσωτερικών (ΥΠΕΣ), το οποίο όχι μόνον έχει τη γνώση και μακρόχρονη σχετική εμπειρία, αλλά είναι και ο αρμόδιος φορέας της Κεντρικής Διοίκησης για τη νομοθέτηση των όρων συγκρότησης και λειτουργίας του εν λόγω διοικητικού συστήματος (συγκρότηση, στελέχωση, οργάνωση, εποπτεία). Στο σημείο αυτό αξίζει να σας αναφέρω ότι, τεκμήριο της ανάληψης της εν λόγω νομοθετικής πρωτοβουλίας από το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας (ΥΠΕΝ), ερήμην του Υπουργείου Εσωτερικών (ΥΠΕΣ), αποτελεί το γεγονός ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εσωτερικών (ΥΠΕΣ) περιέλαβαν στο προσχέδιο του νέου Κώδικα Δήμων και Περιφερειών, που απέστειλαν προ εβδομάδος στην Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος (ΚΕΔΕ), ένα χωριστό Κεφάλαιο με 23 άρθρα το οποίο κωδικοποιεί τις ισχύουσες για τις ΔΕΥΑ διατάξεις.

(2) Επιχειρείται από τις διατάξεις του Σχεδίου Νόμου μια οριζόντια νομοθετική επιβολή για την «οικειοθελή» συγχώνευση των ΔΕΥΑ με το απλουστευμένο επιχείρημα της ανάγκης επίτευξης «οικονομιών κλίμακας», όταν στην επιστημονική κοινότητα είναι γνωστό ότι για την άσκηση της αρμοδιότητας ύδρευσης και αποχέτευσης υπάρχει κάθε φορά ένα “optimum” διοικητικό μέγεθος, το οποίο είναι συνάρτηση των ανθρωπογεωγραφικών δεδομένων της εξυπηρετούμενης περιοχής και των οικονομικο-τεχνικών χαρακτηριστικών των πηγών ύδρευσης, του δικτύου διανομής και της διάθεσης των λυμάτων. Από τα προαναφερθέντα εύκολα τεκμαίρεται ότι το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας (ΥΠΕΝ) επιμένει στις εμμονές του, αδυνατώντας να κατανοήσει επί της ουσίας το θεσμό των ΔΕΥΑ και γενικότερα τη διοικητική συγκρότηση, την οργάνωση και τη λειτουργία των Δήμων. Εάν εξάλλου το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας (ΥΠΕΝ) επιθυμούσε να πράξει κάτι ουσιαστικό επί της αναδιοργάνωσης των υφιστάμενων ΔΕΥΑ, και όχι αυτών που έχει κατά νου, θα μπορούσε π.χ. να συντάξει ένα Εθνικό Επιχειρησιακό Σχέδιο (με τη συνεργασία πάντα του Υπουργείου Εσωτερικών και του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών), προκειμένου να προτείνει σε κάθε Περιφερειακή Ενότητα ένα “optimum” διοικητικό σχήμα των παρόχων υπηρεσιών ύδατος, προγραμματίζοντας τις αναγκαίες επενδύσεις βελτίωσης/συμπλήρωσης των τεχνικών υποδομών και την μείωση του ενεργειακού κόστους, αλλά διασφαλίζοντας ταυτόχρονα και τους όρους της αποτελεσματικής λειτουργίας τους (ανθρώπινο δυναμικό, τεχνογνωσία, ψηφιοποίηση).

(3) Εισάγονται διατάξεις για την επιδότηση του υφιστάμενου χρέους των ΔΕΥΑ προς τους ενεργειακούς παρόχους, παρουσιαζόμενες ως «κίνητρο», όταν επί της ουσίας διατυπώνονται με τρόπο που αποσκοπεί στο να επιτευχθεί ένας «εξαναγκασμός» και μόνο των ΔΕΥΑ. Πιο συγκεκριμένα, το Σχέδιο Νόμου επιδοτεί το υφιστάμενο χρέος των ΔΕΥΑ προς τους ενεργειακούς παρόχους με τρόπο άδικο, αφού επιδοτεί κατά 70% της συνολικής οφειλής

μόνο όσων Δ.Ε.Υ.Α. συγχωνεύονται ή επεκτείνουν την περιοχή αρμοδιότητάς τους σε Δήμο, παραπέμποντας στο άρθρο 47 του Ν. 5167/2024 (σύμφωνα με το οποίο επιδοτείται κατά 30% η συνολική οφειλή των ΔΕΥΑ που δεν συγχωνεύονται και μάλιστα με αυστηρές προϋποθέσεις, δηλαδή αν στις 15/1/2026 έχουν διαχειριστική επάρκεια, προϋποθέσεις που δεν ισχύουν για τις ΔΕΥΑ που θα συγχωνευθούν).

(4) Διέπεται από ένα τιμωρητικό χαρακτήρα, είτε στερώντας από όσες ΔΕΥΑ δεν εξοφλούν τους λογαριασμούς ρεύματος την ένταξή τους σε Προγράμματα και Χρηματοδοτήσεις, είτε επισύροντας ποινές (πχ απολύσεις) των Γενικών Διευθυντών των ΔΕΥΑ στις περιπτώσεις μη εξόφλησης τριών συνεχόμενων λογαριασμών ρεύματος. Επί της ουσίας, η ίδια επιτηδευμένη πολιτική που ξεκίνησε το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας με το «τέλος ταφής» και τους Δήμους, αφήνοντας στην άκρη τις αποκλειστικές ευθύνες που έφερε για την αποτυχία της ανακύκλωσης, συνεχίζεται και με τις ΔΕΥΑ, αφήνοντας πάλι στην άκρη την ολιγωρία της στο να δημιουργήσουν εκείνες τις προϋποθέσεις που θα συνέβαλαν ουσιαστικά στο δυσβάσταχτο ενεργειακό κόστος των ΔΕΥΑ και στην ενεργειακή τους αυτοτέλεια.

(5) Δεν επιλύονται τα ουσιαστικά προβλήματα των ΔΕΥΑ, που είναι η σοβαρή υποστελέχωσή τους, η διαχείριση του ενεργειακού κόστους τους και η ενεργειακή αυτάρκειά τους με τον πολυπόθητο «χώρο», που ζητάμε εδώ και χρόνια, στο Δίκτυο Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας. Εάν ήθελε το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας, εν τοις πράγμασι, να επιλύσει τα 3 μείζονα για τις ΔΕΥΑ προαναφερθέντα ζητήματα, δεν θα προέβαινε στην κατάργηση του ιδρυτικού Νόμου των ΔΕΥΑ, ο οποίος λειτούργησε επιτυχώς για 45 έτη και αναδείχθηκε σε ένα αποτελεσματικό θεσμικό εργαλείο για τη δημοτική διαχείριση της ύδρευσης και αποχέτευσης, αλλά θα συνέτασσε ένα Σχέδιο Νόμου με διατάξεις αποκλειστικά για τις ΔΕΥΑ, που θα αποτελούσε το νέο, σύγχρονο και στιβαρό θεσμικό πλαίσιο των ΔΕΥΑ, με βάση το οποίο οι εν λόγω Επιχειρήσεις θα μπορούσαν να μεταβούν επιτυχώς στην νέα εποχή της «πράσινης» οικονομίας, της χρήσης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και των σύγχρονων ψηφιακών εργαλείων. Με τον τρόπο, δηλαδή, αυτό το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας θα σηματοδοτούσε το πραγματικό ενδιαφέρον του για τη δημοτική διαχείριση του αστικού νερού και δεν θα αρκούσαν σε ρυθμίσεις περισσότερο διαχειριστικού χαρακτήρα που δεν δημιουργούν προοπτικές για τις ΔΕΥΑ.

Στο σημείο αυτό, και δεδομένου ότι αναφερθήκαμε στον Ν.1069/1980, θα θέλαμε να γίνει γνωστό ότι εκτός των υφιστάμενων φορέων διαχείρισης Ύδρευσης - Αποχέτευσης, από τις διατάξεις του Ν.1069/1980 διέπονται και οι αμιγείς δημοτικές επιχείρησης τηλεθέρμανσης Αμυνταίου και Πτολεμαΐδας, Δ.Ε.Τ.Ε.Π.Α. και Δ.Ε.ΤΗ.Π., με φυσικό αντικείμενο αποκλειστικά την τηλεθέρμανση (ΔΕΝ είναι οι φορείς διαχείρισης ύδατος - αποχέτευσης των αντιστοίχων Δήμων). Όπως διαφαίνεται στο Σχέδιο Νόμου, στη βούληση του Νομοθέτη είναι να μην συμπεριληφθεί η υπηρεσία της τηλεθέρμανσης στις διατάξεις του νέου νόμου. Ωστόσο, θα πρέπει να υπάρξει ρητή εξαίρεση των εν λόγω φορέων που παρέχουν τηλεθέρμανση, προς αποφυγή παρερμηνειών και νομοθετικού κενού. Συμφωνούμε, λοιπόν, και εντάσσουμε στη σημερινή Εισήγηση την πρόταση των Δήμων Εορδαίας και Αμυ-

νταίου να προταθεί η προσθήκη στο Σχέδιο Νόμου ρητής διάταξης των αναφερόμενων 2 δημοτικών επιχειρήσεων (Δ.Ε.Τ.Ε.Π.Α. και Δ.Ε.ΤΗ.Π.) ως εξής:

«Οι υφιστάμενες αμιγείς δημοτικές επιχειρήσεις τηλεθέρμανσης ήτοι η Δημοτική Επιχείρηση Τηλεθέρμανσης Πτολεμαΐδας – Δήμου Εορδαίας (Δ.Ε.ΤΗ.Π) και η Δημοτική Επιχείρηση Τηλεθέρμανσης Ευρύτερης Περιοχής Αμυνταίου (Δ.Ε.Τ.Ε.Π.Α.), διατηρούν τη νομική τους προσωπικότητα, συνεχίζουν να λειτουργούν παρέχοντας αποκλειστικά υπηρεσίες τηλεθέρμανσης, διέπονται από τον ν. 1069/1980 «Περί κινήτρων δια την ίδρυσίν Επιχειρήσεων Υδρεύσεως και Αποχετεύσεως» (Α' 191) και ρητά εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου. Ο ν. 1069/1980 διατηρείται σε ισχύ, με πεδίο εφαρμογής Σελίδα 1 / 2 αποκλειστικά τις δύο (2) Δημοτικές Επιχειρήσεις Τηλεθέρμανσης του προηγούμενου εδαφίου, αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών τηλεθέρμανσης.»

(6) Στο ίδιο πνεύμα με το προηγούμενο σχόλιο, το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας δίνει αποκλειστική προτεραιότητα στο αστικό νερό που αποτελεί το 12% της συνολικής κατανάλωσης του νερού στη Χώρα μας και αγνοεί παντελώς το αρδευτικό νερό, η χρήση του οποίου (περίπου 85%) δημιουργεί κατά κύριο λόγο την εξάντληση του συγκεκριμένου πολύτιμου φυσικού πόρου. Στην ίδια λογική δεν προκύπτει καμία ουσιαστική αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας που, ως γνωστόν, οξύνεται λόγω της κλιματικής κρίσης. Το δε συγκεκριμένο πρόβλημα αντιμετωπίζεται στο Σχέδιο Νόμου με την ανάθεση έργων δημόσιου χαρακτήρα αποκλειστικά στην ΕΥΔΑΠ ΑΕ και την ΕΥΑΘ ΑΕ, αποκλείοντας τις ΔΕΥΑ. Περαιτέρω, το Σχέδιο Νόμου περιέχει ευνοϊκές ρυθμίσεις για την ΕΥΔΑΠ ΑΕ και την ΕΥΑΘ ΑΕ (συγκριτικά με τις ΔΕΥΑ, τις οποίες και σκοπεύεται ο εκσυγχρονισμός τους) στις περιπτώσεις που συνάπτουν τις προαναφερθείσες συμβάσεις, όπως π.χ. ότι τα έργα αυτά θα χαρακτηρίζονται ως Στρατηγικές Επενδύσεις, θα υπάρχει δυνατότητα πρόσληψης ειδικού εμπειρογνώμονα, κ.λπ.

(7) Απουσιάζει, επίσης, η ουσιαστική σύνδεση του Σχεδίου Νόμου με την ΚΥΑ για την νέα κοστολόγηση του νερού. Εδώ οφείλουμε να πούμε ότι γενικότερα μας δημιουργούν μια ανησυχία τα θέματα της τιμολόγησης του ύδατος, καθ' όσον πίσω από αυτά κρύβεται μια δυνητική μελλοντική διατάραξη της σχέσης των Δήμων με τους Πολίτες.

(8) Για την εφαρμογή των διατάξεων του Νομοσχεδίου προβλέπεται η έκδοση ενός μεγάλου αριθμού ρυθμιστικών Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων, για θέματα που θα μπορούσαν να ρυθμισθούν με ευελιξία (π.χ. ο καθορισμός της αποζημίωσης του Προέδρου, του Αντιπροέδρου, των Μελών και του Γραμματέα του ΔΣ για την συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις του ΔΣ, κ.λπ.) ή έχουν ήδη ρυθμισθεί (π.χ. η δομή και το ελάχιστο περιεχόμενο του ΟΕΥ και του Κανονισμού εργασίας των ΔΕΥΑ που έχει υπαχθεί στην αρμοδιότητα της ΡΑΑΕΥ σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, κ.λπ.). Σημειώνεται δε ότι ο απαιτούμενος αριθμός των Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων που θα πρέπει να δημοσιευτούν δημιουργεί σοβαρές σκέψεις και υπόνοιες ότι δεν προηγήθηκε της νομοθέτησης επαρκής μελέτη και έρευνα.

Κλείνοντας στο σημείο αυτό με τις βασικές παρατηρήσεις μας επί του Σχεδίου Νόμου θα επαναλάβω την ίδια ακριβώς δέσμευση που διατυπώσαμε μεγαλόφωνα στις 04 Δεκεμβρίου 2024, στο Διοικητικό Συμβούλιο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος (ΚΕΔΕ):

Είμαστε εδώ να προσφέρουμε την πολυετή και σημαντική εμπειρία μας. Κυρίως είμαστε εδώ να διατυπώσουμε όλες τις επιφυλάξεις μας, για να επιτύχουμε τους ρεαλιστικούς και αναγκαίους στόχους μας, αλλά και να αποφύγουμε να χρεωθούμε τα «κακώς κείμενα» της Κεντρικής Διοίκησης, δίνοντας ασφαλείς και βιώσιμες λύσεις στα μείζονα ζητήματα που τίθενται στο σχετικό Σχέδιο Νόμου.

Αξιοποιήστε τα δεδομένα που σας προσφέρουμε προκειμένου να σχεδιάζουμε από κοινού διατάξεις δίκαιες, επαρκώς μελετημένες, που δεν θα θίγουν τον Α' Βαθμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ούτε οποιοδήποτε εμπλεκόμενο μέρος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

[ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ]

Στα **ΑΡΘΡΑ 17 έως και 19** προβλέπονται διατάξεις σχετικές με την περιουσία τους πόρους και τα τέλη των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης. Αξίζει να σημειωθεί ότι ειδικά με τις διατάξεις του Άρθρου 19 επανέρχεται το ειδικό τέλος 80% (μέχρι 80%) στην αξία του καταναλισκόμενου νερού με σκοπό την μελέτη, κατασκευή ή επέκταση έργων ύδρευσης και αποχέτευσης. Παρότι η επιβολή του αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια της επιχείρησης, αποτελεί επιβάρυνση των πολιτών και λαμβάνοντας υπόψη τον προβλεπόμενο στην παρ. 6 του Άρθρου 18 του Σχεδίου Νόμου περιορισμό των επιχορηγήσεων από το Κράτος ή φορέα Γενικής Κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένου του ΠΔΕ θα οδηγήσει πολλές ΔΕΥΑ στην επιβολή του και στην συνακόλουθη αύξηση της τιμής του νερού. Στην προαναφερθείσα παρ. 6 αναφέρεται ότι η ΔΕΥΑ δεν δύναται να εισπράττει οποιοδήποτε ποσό ή χρηματοδότηση από το Κράτος ή φορέα Γενικής Κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένου του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που υπερβαίνει ετησίως το πενήντα τοις εκατό (50%) των ιδίων εσόδων. Με την ρύθμιση αυτή περιορίζονται σημαντικά οι επενδυτικές δυνατότητες των ΔΕΥΑ με επιπτώσεις στην ποιότητα ζωής των τοπικών κοινωνιών και την τοπική οικονομία και απασχόληση. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι ΔΕΥΑ με τον «Καλλικράτη» παρέλαβαν την αχαρτογράφητη ενδοχώρα που δεν είχε υποδομές κι επομένως η περικοπή των χρηματοδοτήσεων θα έχει επιπτώσεις κυρίως σ' αυτήν και στους κατοίκους της. Ακόμα, υπάρχει ο κίνδυνος η διάταξη αυτή να συνδυασθεί με την επιδότηση κατά 70% του ενεργειακού χρέους των συγχωνευόμενων ΔΕΥΑ και να στερήσει από τις ΔΕΥΑ επιπλέον χρηματοδοτήσεις, εξέλιξη που θα ανακόψει το έργο τους. Ταυτόχρονα, με τη διάταξη αυτή παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης των παρόχων διότι οι υπόλοιποι πάροχοι ύδατος δεν υπόκεινται σε ανάλογο ανώτατο όριο. Για όλους, λοιπόν, τους προαναφερθέντες λόγους πρέπει η διάταξη να αποσυρθεί.

Στο **ΑΡΘΡΟ 24** διατυπώνεται ότι οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τις ΔΕΥΑ μετά την παρέλευση ενός έτους κατόπιν σχετικής εντολής του Γενικού Διευθυντή της, εισπράττονται κατά τη διαδικασία του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων. Πέρα από το ότι το διάστημα του ενός έτους θεωρείται μικρό, οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διαδικασίας θα ορισθούν με Π.Δ. σύμφωνα με το άρθρο 67, παρ. 3 του Σχεδίου Νόμου. Είναι προφανής ο κίνδυνος «παραπομπής στις καλές δεσές» της όλης διαδικασίας.

Στο **ΑΡΘΡΟ 25** διατυπώνεται ότι προϋπόθεση για την αξιολόγηση προτάσεων των ΔΕΥΑ καθώς και για την υλοποίηση προγραμμάτων μέσω χρηματοδοτικών εργαλείων αποτελεί η πληρωμή των τιμολογίων ηλεκτρικής ενέργειας εντός το αργότερο τριών (3) μηνών από την λήξη τους, ενώ ο Γενικός Διευθυντής τους παύεται από τη θέση του σε περίπτωση που για τρία συνεχόμενα τρίμηνα διαπιστώνεται απόκλιση σε ποσοστό μεγαλύτερο του 10%

είτε αναφορικά με την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών της οικείας ΔΕΥΑ προς παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας είτε αναφορικά με την καταβολή των οφειλών της οικείας ΔΕΥΑ προς παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας που έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση.

Δυστυχώς, όπως αναφέρθηκε και στα γενικά σχόλια της παρούσας Εισήγησης η Πολιτεία χωρίς να λαμβάνει άμεσα μέτρα για μείωση του ενεργειακού κόστους των ΔΕΥΑ και την προώθηση της ενεργειακής τους αυτάρκειας τις τιμωρεί, τιμωρώντας ταυτόχρονα και τις τοπικές κοινωνίες και οικονομίες που θα στερηθούν τις αναπτυξιακές τους υποδομές, διογκώνοντας το πρόβλημα. Κι αυτό διότι το Πρόγραμμα «Απόλλων» θα καθυστερήσει να αποφέρει μείωση του ενεργειακού κόστους των ΔΕΥΑ, ενώ η τιμή της ενέργειας είναι σήμερα υψηλή και οι ΔΕΥΑ εξακολουθούν να τιμολογούνται από τους ενεργειακούς παρόχους με τιμολόγιο ανάλογο με το οικιακό. Επομένως, αυτή η διάταξη θα στερήσει από τις ΔΕΥΑ τη δυνατότητα να συνεχίσουν απρόσκοπτα το επενδυτικό τους έργο με συνέπειες και στους πολίτες που εξυπηρετούν. Και είναι σοβαρότατο το ενδεχόμενο για να αποφύγουν τους κινδύνους και τις επιπτώσεις που απορρέουν από την παραπάνω διάταξη να αναγκασθούν να αναπροσαρμόσουν την τιμολογιακή τους πολιτική, αυξάνοντας σημαντικά τα τιμολόγια νερού.

Περαιτέρω, η τιμωρία των Γενικών Διευθυντών με παύση από τα καθήκοντά τους και μάλιστα με πράξη του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης, σε περίπτωση που για τρία συνεχόμενα τρίμηνα διαπιστώνεται απόκλιση σε ποσοστό μεγαλύτερο του 10% είτε αναφορικά με την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών της οικείας ΔΕΥΑ προς παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας, είναι ηθικά και νομικά απαράδεκτη, αφού η Πολιτεία, ενώ δεν έχει διασφαλίσει την μείωση του ενεργειακού κόστους των ΔΕΥΑ απαιτεί την απρόσκοπτη πληρωμή των λογαριασμών ρεύματος.

Επιπλέον, ο Γενικός Διευθυντής της ΔΕΥΑ είναι μεν επικεφαλής του υπηρεσιακού της μηχανισμού, αλλά υπεύθυνος για τη ΔΕΥΑ είναι το ΔΣ της που λαμβάνει όλες τις κρίσιμες αποφάσεις για την λειτουργία και την πορεία της επιχείρησης. Είναι βέβαιο ότι η εφαρμογή της παραπάνω διάταξης θα διαταράξει σοβαρά την εύρυθμη λειτουργία των ΔΕΥΑ, αφού θα προτάσσεται η πληρωμή των λογαριασμών ρεύματος σε βάρος άλλων υποχρεώσεων των ΔΕΥΑ. Για όλους, λοιπόν, τους προαναφερθέντες λόγους, η διάταξη πρέπει να αποσυρθεί.

Στο **ΑΡΘΡΟ 27** διατυπώνονται ρυθμίσεις για τη διαδικασία λύσης και εκκαθάρισης της ΔΕΥΑ. Ωστόσο, δεν περιλαμβάνει καμιά πρόβλεψη για το προσωπικό των ΔΕΥΑ σε περίπτωση λύσης της επιχείρησης.

Στο **ΑΡΘΡΟ 29** δεν γίνεται καμιά αναφορά σε κοινωνικά τιμολόγια (σχετική πρόβλεψη έχει ο Ν. 1069/80) που συνάδουν με την νομική φύση και τον χαρακτήρα των ΔΕΥΑ που είναι δημοτικές επιχειρήσεις κοινωφελούς χαρακτήρα.

Στο **ΑΡΘΡΟ 36** και ειδικά στην παρ. 5 του άρθρου αυτού, τροποποιείται ο Ν. 5037/2023, δηλαδή το θεσμικό πλαίσιο της ΡΑΑΕΥ και προβλέπονται 4 τύποι διαχειριστικής επάρκειας. Δημιουργείται έτσι ένα βαρύ και πολύπλοκο σύστημα παροχής διαχειριστικής επάρκειας, χωρίς να έχει γίνει προηγούμενη συνολική καταγραφή των προβλημάτων των ΔΕΥΑ και χωρίς να έχουν υποστηριχθεί οι επιχειρήσεις, ώστε να ενισχυθεί η διοικητική και τεχνική τους ικανότητα. Επιπλέον, προβλέπεται η συνδρομή άλλου παρόχου χωρίς, ωστόσο, να προσδιορίζονται τα χαρακτηριστικά του παρόχου από τον οποίο θα ζητηθεί η συνδρομή. Η διάταξη αυτή οδηγεί έμμεσα σε αναγκαστικές συγχωνεύσεις μεταξύ των ΔΕΥΑ σε μεταγενέστερο χρόνο. Επίσης, μέχρι την 30^η Ιουνίου 2025, κατόπιν γνώμης της ΚΕΔΕ και εισήγησης της ΡΑΑΕΥ, εκδίδεται κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, στην οποία καθορίζονται τα κριτήρια υπολογισμού της εισπραξιμότητας, ανάλογα με τα ειδικότερα χαρακτηριστικά της κάθε ΔΕΥΑ, καθώς και οι στόχοι εισπραξιμότητας που πρέπει να επιτυγχάνει κάθε ΔΕΥΑ. Στο πλαίσιο των προαναφερθέντων κρίνεται αναγκαίο να αναφερθεί ότι, στην κοινή αυτή απόφαση θα πρέπει να προστεθεί και η γνώμη της ΕΔΕΥΑ και μάλιστα η σύμφωνη γνώμη της ΕΔΕΥΑ που είναι ο θεσμικός εκπρόσωπος των ΔΕΥΑ και διαθέτει την τεχνογνωσία και την εμπειρία στα σχετικά θέματα.

Στο **ΑΡΘΡΟ 37**: Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις που μια περιοχή κηρύσσεται σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης λειψυδρίας οι ΔΕΥΑ ή οι ΟΤΑ Α' Βαθμού δύνανται να συνάπτουν συμβάσεις με την ΕΥΔΑΠ ΑΕ ή την ΕΥΑΘ ΑΕ για την λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων αντιμετώπισης της έκτακτης ανάγκης λειψυδρίας. Δεν γίνεται ωστόσο αντιληπτός ο λόγος που οι διατάξεις του συγκεκριμένου άρθρου προβλέπουν κατ' αποκλειστικότητα την συνδρομή της ΕΥΔΑΠ ΑΕ και ΕΥΑΘ ΑΕ, και όχι άλλης ΔΕΥΑ ή άλλου φορέα που θα μπορούσε να συνδράμει την πληγείσα περιοχή. Περαιτέρω, το άρθρο περιέχει ευνοϊκές ρυθμίσεις για την ΕΥΔΑΠ ΑΕ και την ΕΥΑΘ ΑΕ στις περιπτώσεις που συνάπτουν τις παραπάνω συμβάσεις, όπως ότι τα έργα αυτά χαρακτηρίζονται ως Στρατηγικές Επενδύσεις, δύνανται να προσλάβουν ειδικό εμπειρογνώμονα, κ.λπ.

Στο **ΑΡΘΡΟ 40**: Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι η ΕΥΔΑΠ ΑΕ (το ίδιο ισχύει και για την ΕΥΑΘ ΑΕ) αναλαμβάνει την αρμοδιότητα διαχείρισης δικτύων ομβρίων υδάτων, στις περιοχές όπου επεκτείνεται γεωγραφικά η αρμοδιότητα της με σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας που συνάπτει με το ελληνικό Δημόσιο, αλλά εξαιρείται ο καθαρισμός των φρεατίων ομβρίων υδάτων που παραμένει ή περιέρχεται στην αρμοδιότητα των οικείων Δήμων. Πρόκειται κι εδώ για ευνοϊκή μεταχείριση της ΕΥΔΑΠ ΑΕ από την Πολιτεία σε βάρος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' Βαθμού.

Στο **ΑΡΘΡΟ 41** διατυπώνεται ότι η ΕΥΑΘ ΑΕ απορροφά αυτοδικαίως όλες τις ΔΕΥΑ της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης και επεκτείνεται υποχρεωτικά στο σύνολο των Δήμων της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης εκτός αν αποφασισθεί η σύσταση Διαδημοτικής ΔΕΥΑ. Με τη διάταξη αυτή παραβιάζεται η συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της διοικητικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ (Άρθρο 102 του Συντάγματος, σε συνδυασμό με το Άρθρο 75, παρ.1, του Ν. 3463/2006) διότι είτε με την απορρόφηση, είτε με την συγχώνευση

οι ΔΕΥΑ οδηγούνται σε αναγκαστική συγχώνευση αν δεν επιθυμούν την απορρόφησή τους από την ΕΥΑΘ ΑΕ.

Στο **ΑΡΘΡΟ 43** γίνεται προσπάθεια παράκαμψης της αντισυνταγματικότητας της απορρόφησης από την ΕΥΔΑΠ ΑΕ και την ΕΥΑΘ ΑΕ των ΔΕΥΑ και των δημοτικών υπηρεσιών ύδρευσης με την πρόβλεψη ότι η περιουσία των ΔΕΥΑ και των δημοτικών υπηρεσιών ύδρευσης περιέρχεται κατά κυριότητα στους Δήμους, ενώ η κατοχή και η δυνατότητα χρήσης των παγίων μένουν στην ΕΥΔΑΠ ΑΕ και την ΕΥΑΘ ΑΕ. Πρόκειται για έμμεσο τρόπο παράκαμψης της αντισυνταγματικότητας της αναγκαστικής ένταξης, αφού οι Δήμοι δεν θα έχουν πλέον την αρμοδιότητα παροχής των υπηρεσιών. Η αντισυνταγματικότητα, ωστόσο, προκύπτει και από την παραβίαση της συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της διοικητικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ (Άρθρο 102 του Συντάγματος σε συνδυασμό με το άρθρο 75, παρ.1, του Ν. 3463/2006), αφού με αναγκαστικό τρόπο και χωρίς την συναίνεση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' Βαθμού, οι ΔΕΥΑ και οι δημοτικές υπηρεσίες ύδρευσης εντάσσονται στις ΕΥΔΑΠ ΑΕ και ΕΥΑΘ ΑΕ.

Στο **ΑΡΘΡΟ 46** προβλέπεται ότι στις περιοχές που περιέχονται στην αρμοδιότητα της ΕΥΔΑΠ ΑΕ και της ΕΥΑΘ ΑΕ, το πάσης φύσης προσωπικό των ΔΕΥΑ του Ν. 1069/1980 (ΦΕΚ Α' 191), καθώς και το προσωπικό που υπηρετεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου αποκλειστικά στις υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' βαθμού, μεταφέρεται αυτοδικαίως στην ΕΥΔΑΠ ΑΕ και στην ΕΥΑΘ ΑΕ, αντίστοιχα, με την ίδια σχέση εργασίας. Ωστόσο, δεν γίνεται καμιά πρόβλεψη για το προσωπικό που υπηρετεί σε θέσεις ευθύνης στις ΔΕΥΑ που απορροφώνται και το οποίο λαμβάνει σήμερα επίδομα ευθύνης.